Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-181 d.d. 10 juni 2013
(mr. R.J. Verschoof, voorzitter, prof.mr. M.M. Mendel en mr. A.W.H. Vink, leden en mr. S.N.W. Karreman, secretaris)

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. Consument heeft een brief van 14 december 2009 van de advocaat van zijn wederpartij ontvangen, waarin ondubbelzinnig met rechtsmaatregelen werd gedreigd. Hij heeft het geschil echter pas aan Aangeslotene gemeld nadat hij op 2 juni 2010 was gedagvaard. Hij heeft aldus gehandeld in strijd met hetgeen in de polis is bepaald en heeft daardoor de belangen van Aangeslotene geschaad. Aangeslotene heeft daarom terecht vergoeding van de door hem gemaakte kosten van rechtsbijstand geweigerd.

Consument,

tegen

Fortis ASR Schadeverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ondertekende klachtformulier met bijlagen, ontvangen op 6 maart 2012;
- de brief van 18 april 2012 met bijlage van Consument;
- het verweerschrift met bijlagen van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op maandag 3 juni 2013 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten, die door geen der partijen zijn bestreden:

3.1 Consument heeft bij Aangeslotene een rechtsbijstandverzekering voor ondernemers met daarbij een particuliere dekking. Aangeslotene heeft de rechtsbijstandverlening krachtens de verzekering opgedragen aan een gespecialiseerde rechtsbijstandverzekeraar. Waar in het hiernavolgende over Aangeslotene wordt gesproken, wordt daaronder ook deze rechtsbijstandverzekeraar verstaan.
3.2 In de artikelen 7.1 en 8 aanhef en onder a van de op de verzekering van toepassing zijnde voorwaarden is bepaald:
7.1: 'De verzekerde die een verzoek om rechtsbijstand wil doen, meldt zijn verzoek zo spoedig mogelijk na het ontstaan van het geschil aan bij (naam rechtsbijstandverzekeraar)'
8 aanhef en onder a: '(…) Daarnaast verleent (naam rechtsbijstandverzekeraar) geen rechtsbijstand (…) als de verzekerde in strijd met de verzekeringsvoorwaarden handelt en de belangen van (naam rechtsbijstandverzekeraar) daardoor schaadt. Daarvan is in ieder geval sprake als hij zijn verzoek om rechtsbijstand zó laat heeft aangemeld dat (naam rechtsbijstandverzekeraar) alleen maar met meer inspanningen of meer kosten rechtsbijstand zou kunnen verlenen'.
3.3 Consument is op 2 juni 2010 gedagvaard door mevrouw X die stelde dat hij haar een aanzienlijk bedrag moest terugbetalen. Consument heeft een advocaat ingeschakeld en heeft Aangeslotene gevraagd de kosten van deze advocaat te vergoeden. Aangeslotene heeft echter op 14 juni 2010 aan Consument bericht de kosten van deze advocaat niet te vergoeden op de grond dat Consument de kwestie te laat had gemeld waardoor de belangen van Aangeslotene waren geschaad, waardoor hij in strijd had gehandeld met hetgeen dienaangaande in de toepasselijke verzekeringsvoorwaarden is bepaald.

4. De vordering en grondslagen

Consument vordert vergoeding door Aangeslotene van de door hem gemaakte advocaatkosten ten bedrage van € 5.647,-.
Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
- In 2001 kreeg Consument de kans om veel geld te verdienen door geld en arbeid te steken in een Y firma. De vader van Consument en mevrouw X hoorden daarvan en hebben toen ook geld daarin gestoken. Uiteindelijk bleek sprake te zijn van oplichting en waren zij alle drie hun geld kwijt.
- Op 1 augustus 2007 heeft Consument een brief ontvangen van een advocaat van mevrouw X waarin zij geld terugeist van Consument omdat zij het aan hem zou hebben geleend. Consument heeft toen een brief teruggeschreven en hoorde niets meer. Hij meende dat de zaak daarmee was afgedaan.
- Pas met een brief van 14 december 2009 van een andere advocaat kwam mevrouw X op de kwestie terug. Toen pas heeft Consument ervan kennis genomen dat er met haar een geschil was. Hij heeft inlichtingen ingewonnen en heeft op 23 december 2009 schriftelijk aan deze advocaat bericht dat de vordering ongefundeerd was. Gezien de gang van zaken na de brief van 1 augustus 2007, waarin toen ook al met een dagvaarding werd gedreigd, was er geen noodzaak dat hij de kwestie direct aan Aangeslotene meldde. De brief van 14 december 2009 is op 2 juni 2010, nog voordat Consument eraan was toegekomen om de zaak aan Aangeslotene te melden, gevolgd door een dagvaarding. Hij heeft toen de kwestie, met de

ontvangen dagvaarding, aan Aangeslotene voorgelegd. Door deze dagvaarding had hij op grond van zijn rechtsbijstandverzekering recht op vergoeding van de kosten van een advocaat. Mevrouw X procedeerde met een toevoeging en zocht een zondebok voor het verlies van haar geld. Haar en ook de toegevoegde advocaat interesseerde het niet of de vordering juridisch haalbaar was. Een procedure was dan ook onafwendbaar.
- Voor 1 augustus 2007 wist Consument niet van een vordering van mevrouw X op hem. De brief van haar van 21 november 2003, die in de procedure bij de rechter is overgelegd, heeft hij niet ontvangen. Onjuist is het standpunt van Aangeslotene dat Consument de afgelopen acht jaar door mevrouw X en vijf verschillende door haar ingeschakelde advocaten en juristen is benaderd met de stelling dat zij hem een geldlening heeft verstrekt. De mededelingen van die strekking van de advocaat van Consument aan Aangeslotene zijn een abuis geweest.

4.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.
- Consument heeft de zaak niet direct na ontvangst van de brief van 14 december 2009 van de advocaat van mevrouw X aan Aangeslotene gemeld maar pas in juni 2010 toen hij al was gedagvaard.
- Uit de aanmelding werd duidelijk dat mevrouw X al jarenlang en met de hulp van verschillende advocaten een vordering op Consument probeerde te verhalen. Consument heeft dit telefonisch in een toelichting op de zaak aan Aangeslotene bevestigd. Ook de advocaat van Consument heeft enkele malen geschreven dat Consument in de acht jaren voorafgaande aan de melding aan Aangeslotene zowel door mevrouw X als door vijf verschillende advocaten over de kwestie is benaderd. Volgens Aangeslotene staat dan ook vast dat Consument in de jaren voorafgaande aan zijn melding bekend was met het geschil tussen mevrouw X en hem. In ieder geval was hij door de brief van 1 augustus 2007 van de toenmalige advocaat van mevrouw X met het geschil bekend.
- Op grond van de verzekeringsvoorwaarden is de verzekerde verplicht een geschil zo spoedig mogelijk na het ontstaan bij Aangeslotene te melden. Consument heeft dat nagelaten. Hij heeft de zaak zelfs niet gemeld na de ontvangst van de brief van 14 december 2009, waarin ondubbelzinnig rechtsmaatregelen werden aangekondigd bij uitblijven van betaling. Pas na zijn dagvaarding heeft Consument de zaak gemeld met het verzoek deze aan zijn advocaat uit te besteden. Consument heeft daardoor de belangen van Aangeslotene geschaad. Aangeslotene heeft er een groot belang bij dat een zaak in een zo vroeg mogelijk stadium aan haar wordt gemeld. Zij had nu geen mogelijkheid meer Consument buiten een procedure om bij te staan. Mogelijk had mevrouw X van de procedure afgezien na kennisname van een door Aangeslotene gevoerd juridisch onderbouwd verweer.
- Bovendien bevat artikel 7:942 lid 1 BW een verjaringstermijn van drie jaar voor een rechtsvordering tegen een verzekeraar tot het doen van een uitkering. Aangeslotene heeft er belang bij om te weten met welke aanspraken zij rekening moet houden. Indien een geschil meer dan 3 jaar na het bekend worden is gemeld, is zij niet meer verplicht rechtsbijstand te verlenen.

5. Beoordeling

Aangeslotene heeft op goede grond het standpunt ingenomen dat Consument het onderhavige geschil te laat heeft gemeld en haar belangen heeft geschaad. Consument heeft immers nagelaten na de ontvangst van de brief van 14 december 2009 van de advocaat van mevrouw X, waarin ondubbelzinnig rechtsmaatregelen werden aangekondigd bij uitblijven van betaling, de zaak direct aan Aangeslotene te melden. Het had Consument duidelijk kunnen zijn dat de geenszins denkbeeldige kans bestond dat mevrouw X, na de brief van 1 augustus 2007 van een door haar eerder ingeschakelde advocaat, de zaak nu niet zou laten rusten. Door de zaak pas te melden nadat hij op 2 juni 2010 door mevrouw X was gedagvaard, heeft Consument in strijd gehandeld met het dienaangaande in de verzekeringsvoorwaarden bepaalde. Omdat de zaak pas ná ontvangst van de dagvaarding is aangemeld, is Aangeslotene de kans ontnomen om in samenspraak met Consument de zaak buiten rechte met X te bespreken en regelen. Aangeslotene heeft op goede grond het standpunt ingenomen dat de zaak zó laat is aangemeld dat zij alleen maar met meer inspanningen of meer kosten rechtsbijstand had kunnen verlenen. Reeds daarom moet de vordering van Consument worden afgewezen. Al hetgeen partijen verder nog hebben gesteld, kan niet tot een andere beslissing leiden en zal verder onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.